

Opstanding

'Gedenk, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt' - **2Tm.2:8a**

Laten wij in deze tijd toch vasthouden aan de waarheid van de opstanding van Jezus Christus onze Heer. De opstanding waarvan de apostel Paulus hier schrijft aan Timotheüs, is een geweldig belangrijke gebeurtenis. Want zonder dit feit, deze werkelijkheid, bestaat het Christendom alleen maar in schijn en is de prediking en het geloof zonder inhoud.

Ook dat is iets wat de apostel Paulus ons voorhoudt: 'En indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof' (**1Kor.15:14**).

Daarom zou het onverstandig zijn, om ons Langer christenen te noemen. Maar juist, omdat de opstanding van onze Heer werkelijk geschiedenis is, vermaant hij ons te meer om dit toch steeds te gedenken. Zeker deze vermaning van een dienstknecht van Christus Jezus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het evangelie van God (**Rom.1:1**) is niet zo maar een gezegde, maar zeer doordacht en belangrijk te noemen.

Want, ook Paulus wist maar al te goed, dat wij mensen heel snel geneigd zijn, om datgene te vergeten, wat wij met onze zintuigen niet kunnen waarnemen. Ook in onze tijd zien we daarvan het bewijs. Zo zijn er gelukkig nog wel mensen, die niet zo onverstandig zijn om te ontkennen, dat Jezus Christus tot heil van deze wereld gestorven is, en dat Hij uit de doden is opgestaan, en ten Hemel is opgevaren.

Tijden

Maar het is al zo Lang geleden, zovele eeuwen. En daarom begint men te twijfelen, of al datgene wat er met en door Jezus Christus is gebeurd, ook wel op ons van toepassing is. Waar men een keer aan deze twijfel heeft blootgestaan, daar eindigt men ten slotte met de grote daden van God te vergeten, of ze ten minste door ongeloof met onverschilligheid maar te laten voor wat ze zijn. Daarom, hoe belangrijk is het dat Paulus ons bij de les houdt, om de opstanding van Jezus Christus steeds te gedenken, in onze gedachten te houden.

En dit te meer, als we uit Godswoord opmerken, dat deze opstanding werkelijk is geschied. Want wij kunnen lezen, dat de discipelen Jezus na Zijn verrijzenis met eigen ogen hebben gezien en met de handen gevoeld (**Joh.20**). Zelfs is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk en dat Hij vervolgens is gezien door Jakobus en al de apostelen, en uiteindelijk ook door Paulus zelf (**1Kor.15:6-8**).

Daarom, wat verdient deze vermaning: 'Gedenk, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt' toch onze belangstelling. In het bijzonder nu in deze tijd, waar zich zoveel stemmen laten horen, om te bewijzen dat de opstanding van Jezus helemaal niet heeft plaatsgevonden, omdat het in strijd is met de tot nog toe bekende wetten van de natuur. Maar wat ons betreft, wij geloven dat én de discipelen én de vijfhonderd broeders, die Jezus na Zijn opstanding gezien hebben, Paulus niet uitgezonderd, mensen zijn geweest met een gezond verstand en goede zintuigen. Zij verdienen daarom ook meer geloof dan degenen die zovele eeuwen nadat dit feit heeft plaatsgevonden en daarom ook geen ooggetuigen waren, beweren dat een mens onmogelijk uit de doden heeft kunnen opstaan.

Gedenk

'Gedenk.' Hoe logisch is deze vermaning, als wij zien, dat de opstanding van Jezus Christus de kroon is van het gehele verlossingswerk. Want als de Heer nadat Hij gestorven en in het graf gelegd was, niet was opgestaan, hoe waar zou het dan geweest zijn dat Zijn vijanden Hem een godslasteraar noemden. Want Hij had toch van Zichzelf gezegd: 'Ik ben de opstanding en het leven.' (Joh.11:25). En doelend op Zijn lichaam: 'Breekt deze tempel af en binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen' (Joh.2:19).

Juist de opstanding zou het bewijs zijn, dat Hij de verlossing der wereld volkomen tot stand gebracht heeft. Hij heeft voor ons het graf ontsloten, om te verlossen van het geweld van de dood. Daarom laat ons God loven en prijzen, want Hij heeft het bewijs volkomen geleverd en als het ware de proef op de som gesteld, want op de derde dag is Hij zegevierend als de waarachtige Overwinnaar van de dood opgestaan. Hij heeft door Zijn opstanding met kracht bewezen de Zoon van de Levende God te zijn.

En is nu deze vermaning van Paulus vanzelfsprekend, zij is niet minder ook een noodzaak. Want juist doordat Jezus is opgestaan, is ons het wapen in de hand gegeven om alle ongeloof te bestrijden en elke verzoeking van welke aard ook, te boven te komen. Ons vlees, onze natuur en ons gevoel zeggen, dat wij zullen sterven. Dit predikt ons de wereld met al zijn heerlijkheid en pracht, ondanks zichzelf. De satan tracht bovendien de mens wijs te maken, dat deze bij zijn dood ophoudt te bestaan, omdat wij nooit iemand met eigen ogen uit het graf hebben zien terugkomen. Niemand kon ons vertellen hoe het daar aan gene zijde was. Daarom zou het heel onwaarschijnlijk zijn dat de mens uit het graf zou kunnen opstaan, en is het daarom ook onverstandig om hierop, op welke wijze dan ook het vertrouwen te stellen. Vandaar dat er in deze tijd zo velen gevonden worden die zeggen: komt laten wij eten en drinken, laten wij het goede van deze aarde met volle teugen genieten zolang het kan, want morgen of overmorgen zullen wij sterven. Maar tegenover al deze verzoeken van het vlees, het gevoel, de wereld, de satan, plaatsen wij het onbedrieglijke getuigenis van God.

Wij zien met het oog van het geloof, op grond van het waarachtige getuigenis, de Zoon van God in majesteit en heerlijkheid uit de dood opstaan. De gevangenen van de dood gevangen nemende en als de Eerstgeborene uit de doden hemelwaarts opvaren, waar Hij nu zit op de troon van de heerlijkheid Gods aan de rechterhand van Zijn Vader (Kol.1:18; Ef.1:20). Wij behoren Hem.

'Gedenk.' Hoe nodig is toch deze vermaning, ook tot onze meerdere heiligmaking. In 1Kor.6:19-20 zegt apostel Paulus: 'Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt en dat gij niet van uzelf zijt? Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijkt dan God met uw lichaam.'

In de SV staat daar nog achter: 'en in uw geest welke Godes zijn.' Hieruit volgt dus, dat wij ons lichaam en onze geest niet moeten laten besmetten door de zondige bewegingen van ons hart, noch dat wij ons zullen blootstellen aan lichamelijke en geestverdervende invloeden van deze wereld en haar satanische machten. Dan laten wij ons b.v. geen tatoeage zetten en geven wij ons niet over aan verslavende middelen.

Nee, weet u nog... wij zijn gekocht en betaald... duur gekocht. Want wij zijn leden van het lichaam van Christus. Wij behoren Hem toe, Die ons ook eenmaal zal doen opstaan, of als wij het zullen mogen beleven bij Zijn wederkomst, in een ondeelbaar ogenblik levend veranderen zal, met een verheerlijkt lichaam, om voor eeuwig met Jezus te leven (1Kor.15:51-52; 1Ts.4:13-18).

Wat een heerlijke toekomst. Daarom zullen wij in reinheid en heiligheid hier op aarde trachten te leven, als verlost kinderen, voor het aangezicht van God. 'Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop' (1Pet.1:3).

Troost

'Gedenk.' Wat een woord van bemoediging en troost. Want Jezus is nu het Leven van Zijn kinderen, de gelovigen. Jezus zegt: 'Wie gelooft, heeft eeuwig leven' (Joh.6:47) en 'Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven' (Joh.11:25). ja, wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld (Joh.3:18).

"Wie gelooft". Daar komt het dus voor ons allen op aan. Want zonder geloof, is het onmogelijk God te behagen en geen eeuwig leven mogelijk. Daarom getuigen al de apostelen na de opstanding van hun Heer en Heiland krachtig van de waarachtigheid, de zekerheid van die opstanding. Zij waren ervan overtuigd dat het zonder geloof onmogelijk is om God goedgunstig te kunnen zijn. Zij zijn het dan ook, die met kracht en ijver de mensen opwekken tot het geloof. Dit deden zij niet in eigen kracht, zichzelf zoekende, maar in de kracht van hun Heer en Heiland, hun Zender, in liefde tot Hem Die leeft en wil dat alle mensen zalig worden.

Zo klinkt ook tot ons allen van uit Gods Woord: 'Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw harten niet' (Hebr.3:7). Verhardt uw harten niet, maar laat u Leiden. 'Gedenk, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt.' Dat gedenken, heden en morgen, ons hele leven door, bij dag en nacht, over bergen en in dalen, bij vreugde en smart, overal waar wij ons ook mogen bevinden. Want dit woord roept ons allen toe, dat wij niet meer zullen sterven, maar eeuwig leven. Dat zal een heerlijk leven zijn, een leven van liefde, vrede en eeuwige blijdschap. Maar het zal tevens een werkzaam leven zijn, omdat daar in die eeuwige heerlijkheid de grootste zaligheid zal bestaan in dienende liefde. Het hart van de gelovige moet getrokken zijn tot zijn Heer en Heiland, zijn Zaligmaker; hij moet uitzien en verlangen om met hem eenmaal vereend te leven. Zoals ook in die eerste christengemeenten het uitzicht was naar de wederkomst van hun Heer, zo moet ook bij ons dat verlangen aanwezig zijn. Niet om de weg van de minste weerstand te zoeken, om dan maar verlost te zijn van al de moeiten, zorgen en strijd, de moeilijkheden van dit leven. Maar omdat Jezus Christus ons leven is geworden.

Wij zijn op deze aarde en mogen ons reeds bevinden in die eerste geloofshemel, of kerkhemel (Ef.2:6). Wij zijn nu op de school van het ware leven: steeds meer groeien, in het geestelijke een worden, om samen ons te laten voor- en toebereiden als een reine bruid, die uitziet en verlangt naar haar hemelse Bruidegom. Naar de beloofde spoedige wederkomst van haar Heer en Heiland, om eeuwig en voor altijd met Hem vereend te leven, te mogen zijn waar Hij is. Welzalig zijn zij, die zo'n leven met vreugde en dankzegging in het hart tegemoet mogen gaan en eenmaal door de glans en luister van de opstanding, of zo wij het mogen meemaken, door de levend verandering verheerlijkt, het aangezicht zullen aanschouwen van Hem, Die dood geweest is, en ziet, Hij leeft tot in alle eeuwigheid. JvdA.